

**A EUGENI
MADUEÑO
PALMA**

**amb
tot l'afecte!**

Jaume P. Sayrach

EUGENI, la meva felicitació, més enllà del dia de celebració del teu aniversari: són ja tants anys de fer camí junts, que equival a parlar de tota la vida. Per això en el quadernet que et dedico hi penjo diverses fotos per evocar tants episodis de la teva vida, que en bona part he tingut la sort de compartir.... També hi apareixen moltes persones, començant per la ISABEL, l'ANNA i la CLARA, sense les quals no em semblaria que et trobo del tot. I hi veuràs llocs que parlen de viatges i excursions, com un resum de la vida. Total, un camí llarg que no té aturador. I perquè l'ha presidit l'amor, espero que superarà el temps. La meva felicitació, Eugeni! i el meu agraïment. "Fins sempre"!

DES del FONDO

Eugeni, vas néixer al Garabato. Una infància lluny de la terra on arrelaries, on creixeries i et faries home, on coneixeries la **Isabel** i formaríeu la teva família, amb l'esposa i les filles **Anna** i **Clara...** i els amics i amigues que avui et recordem, i et diem que t'estimem.

Com l'Anna que vas descriure en una preciosa historieta autobiogràfica, jo també vaig anar a parar al Fondo, en la ciutat dormitori de Santa Coloma. Tu hi vas venir portat pels pares que, com tantes altres persones d'arreu, valerosament abandonaven el seu poble a la cerca d'un futur millor per als fills.

I jo hi arribava amb la utopia d'ajudar a construir un món millor, més just, més amable, un món nou per als qui arribàveu, un món, amb la idea que, al mateix temps que fruíau de la terra, us alegrés el cor l'esperança d'un futur absolut, on tota llàgrima - com diu l'Apocalipsi- s'eixugarà i la felicitat serà plena.

El Fondo: al fons el cèlebre “Rascacielo”. Al costat de la “riera”, la pensió Bello. A l’angle esquerra el solar on vam construir la parròquia

Jo duia uns mesos en la pensió de *La Rubia*. Un dia que m’estava mirant el solar, tu i la **Geli** va trobar-me per preguntar-me si allí faríem la parròquia. En respondre-us afirmativament, em va contestar que vindríau cada diumenge. ¡Els dos primers feligresos! I no veu fallar a missa i va ser un ajut importantíssim en la posada en marxa de les activitats amb la joventut. D’aleshores ençà, el nen **Eugenio**, el jove de després i l’**Eugeni** de gran, i jo, sempre hem estat amics!

Enmig del naufragi que és tota migració, la parròquia es convertí en un far que va atreure moltes persones. De seguida hi confluïren molts joves. La missa era el punt fort de trobada, però l'amistat irradià més enllà i van néixer grups d'amics de tot el barri i fins de tot Santa Coloma: la **JOC** va crear un ric moviment social. Els joves van organitzar moltes sortides i excursions [la foto és de quan vam anar als pèlags de Palautordera], i els **Diàlegs de Joventut** i l'**Escola Social...**

AMICS I AMIGUES

D'aquelles trobades, de les moltes reunions que es feien van néixer estrets lligams d'amistat. Una amistat que es basà, fonamentalment, en el goig de viure, de fer coses amb alegria mentre es percebia el propi creixement i es descobria que un entrava al món amb unes idees clares i un ideal noble i elevat.

Després, al seguir cadascú el seu camí, s'ha operat la consegüent dispersió però portant al fons de l'ànima el record d'aquella etapa de la vida, amb la riquesa d'una experiència forta i feliç.

Cada cop que ens trobem sentim al cor l'emoció del que hem viscut i estem contents de dur, al fons de l'ànima, un bagatge que ens fa feliços.

AMOR, SEMPRE

Molts amics i amigues van convertir l'amistat en amor de parella; una amistat per sempre, amb l'anhel de fer etern l'amor. Tu, **Eugeni**, amb la (**Isabel**), estàs en camí d'aconseguir-ho. Sempre l'amor té un pes eternal i amb els anys assoleix la plenitud. I jo, **Eugeni**, t'agraeixo que m'ha-gueu fet pertícip d'a-questa vostra aventura, sens dubte la més important, la más valuosa, la més bonica de la vostra vida. I sempre us quedaran les filles, com la vostra obra mestra!

LA UTOPIA

Fe i compromís”, aquest era l’eslògan que el bon canonge malagueny **José M. González Ruiz** ens va predicar, i que vam viure d’una manera tota natural, perquè ens hi duia la descoberta de l’amistat i de l’amor, ens hi abocaven les ànsies de viure i, de forma rebel, ens hi entregàvem en reaccionar contra les injustícies ue patíem en la nostra pròpia carn, i que descobríem en les persones que ens eren properes o que, vivint en alstresmón més pobres, coneixíem. El compromís naixia del bon cor. La **JOC** ens el feia aprofundir amb el savi de la revisió de via; i, a sobre, ens empalmava en el sentit transcendent, derivat de la fe en **Jesús de Ntazaret**. Després va venir la descoberta de la política. El compromís per un mon millor, formant part indisoluble de la nostra **utopia!**

GRAMA

AÑO 1

SANTA COLOMA DE GRAMANET, MAYO DE 1969 - PRECIO: 10 PTAS.

N.º 5

En tu, **Eugeni**, la utopia es va orientar vers el periodisme. Et recordo en les sessions en les que us inciciàveu en l'art d'escriure. Se'ns hi ajuntà l'**Agustina Rico**, la **Hilda**, el **Serafín**...

L'**Agustina** la vaig "descobrir" quan em va escriure una bonica carta des de Monleras. Recordo també els teus pares preocupats perquè et decantaves per un futur incert, quan fent de *botones* a la banca tenies davant teu un futur expedit. Quin encert haver seguit la vocació! Vas fer de **Gramma** la veu del poble, el despertador de la consciència social de molta gent, i contribuïres a l'assumpció de la identitat catalana de molts colomencs i colomenques. Per tot el que has fet, **Eugeni**, et dono les gràcies i et felicito!

Club de Debats

LA VANGUARDIA

La professionalització tarribà a La Vanguardia. Allí has continuat forjant periodistes, com vas fer a **Gramma** i com has fet des de la **Blanquerna**.

Enfeinat amb els encàrrecs i barallat entre les urgències i l'exigència del teu alt sentit del perfeccionisme, no obstant això, no has oblidat els amics; i a **Santa Coloma** t'hem pogut copmtar com un bon col·laborador, quan t'hem necessitat; un fet del qual jo també me n'he pogut beneficiar.

**ja al final d'aquest senzill fulletó,
aprofito el darrer espai per desitjar-te
un llarg camí, ric i ple, amb el carinyo
i la complicitat de totes les persones
que ja formem part de la teva vida.**

desembre de 2012